

המביא פרק רביעי ביצה

עין משפט
נור מצוה

לד.

ישן חננאל רבינו

ואפשר לה מיפוי שערם להלפקה, ולחפשם. דושה ואשפה כובלה מוסיפה מידה וזרק
המוכרת בשיטת שערם. מיפוי שערם מושך לשליטה מושלמת על
השיטה השערית. מיפוי שערם מושך לשליטה מושלמת על
ר' אלעבורן או אנטוניו אמרו ר' אלעבורן או צ'ז' ניאו אפליל שערם מושך לשליטה מושלמת
צרכיה. וכך, וכך דיברנו בירוקה על האיסוף
ההיבטי שערם מושך לשליטה מושלמת על
ההיבטי שערם מושך לשליטה מושמת
ולבגנום הגעפין, ואולגאנום מושם
וילרוצין. והה ר' ז'וזה ר' ז'וזה
ואמרן און פְּנֵי שערם מושך
לשליטה מושמת מיטין ה', ח'ר.
אחד האבות קרייר והשה
וחוד שופט קרייר והשה
בלא. פט. ומשהו ליבן
בגינז'ר. וזה גן נתן בה כשר
מי. ואחר נתן בה כשר
וואחד נתן בה כשר
מגנסיה בה כליהן, ג'ו. ואחד
שחריה גור קדרס לאן
שכולין עשי נשמה, והוון
עצים מושם מודולין.
הזרחות מושם מושם מהפם,
בר. ואם לא בהייא האור
אלל אורה כלו, איטו סטרא
אללא נתון התווך בלבנה.
תיר' דר' וויבר ז'יז'ה בל'הילם,
בל'הילם בער' באשר הילם,
אלבל אין סטן אונטן בשפם,
ויאן פְּנֵי אונטן בטטלין,
להלפקה כדי להלפקה,
בשליל לאטומון התיר'.
מלולין ז'יז'ה ז'יז'ה
הרגליים. פירוש מותחין
ההיבטי שערם מושך לשליטה
ההיבטי שערם מושם מושם
אותון באו. אבל לא
טוטולין אונטם התווך לאו
באזארה, אונטן גוירין ז'יז'ה
במטסרים. ואונטונון יירק
במטסרים. אבל.
הביבטן און קדרס וויסון
הביבטן און קדרס וויסון

וורורתי חדרה שמה פתחה. היד אין מטבחן באור כבפות, אבל גומחן בשפופות. ראנ-

הבא בקדמה רושה עפק **זילען צויע** גע דלמא פקי **טאליך לאמטן.** נאכזומס.
אברך עריג דלעורך ייזנ' נמי
טסק זז נענש כל טופר:

שצעריך לבדקן ואמרי לה מפני שצעריך
 "לחשמן תנן התם"^ט דידסה או שטרפה בכוח'ל
 או שרצצתה בהמה ומפרכסת ושוחתה מעת
 לעת ושחמתה כשרה^י א"ר אלעוז בר ניאי
 משום ר' אלעוז בן אנטינונס צדקה בדיקה
 בעא מיניה ר' יודימה מרבבי יורא מהו לשוחטה
 ביום טוב מי מוחזקין רעהותא ביום טוב
 יאו לא אמר ליה תנינא אין מלכניין את
 הרעפים לצלחות בין והוין בה מאן קא עבד
 ואמר רכה בר בר חנה א"ר יהנן הכא
 ברעפים חדשים עסקין מפני שצעריך לבדקן
 אמר ליה אין מפני שצעריך לחסמן מוגניין
 לה: תניא^ו אחד מביא את האור ואחד מביא
 את העצים ואחד שפה את הקורה ואחד
 מביא את המים ואחד נתן בתוכו חבלין
 ואחד מגיסס כולן וחיבין והתניא אחרון חיב
 וכולן פטורין^ז לא קשיא הא דאייתוי אויר
 מעיקרה הוא דאייתוי אויר לבסוף בשלמא
 כובלחו קא עברי מעשה אלא שפתה את
 הקורה מאן קא עבד אמר רב כי שמעון בן
 לקיש הכא בקדמה רעשה עסקין ומשום
 לבון רעפים גנעוו בה: ת"ר^ט תנור וכירום
 חדשים הר' הון נכל הכלים המתלון בהצהר
 אבל אין סכך אותו שמן ואין טשין אותו
 במטלה ואיין מפיגין אותו בצעון כדי לחסמן
 ואם בשכלי לאפות הר' זה מורה: תנו רבנן
^ט מולגין את הראש ואת הרגלים ומהבהבן
 אותן באור אבל אין טופלן אותן בחרסית
 ולא באדרמה ולא בסיד ואין גוזין אותן
 במספרים^ט יאן גוזין את הייך בתספורת שלו
 אבל מתקניין את הנקודס ואת העכוביות
 יומסיקין ואופין בפורני ומהמן חמין בגיןטי^ט
 יאן אופין בפורני חדשה שמא תפחת: ת"ר^ט
 אין נופחין במפורח אבל גnofחין בשיפורת
 ואין מתקניין את השפוד ואין מהדרין אותו
 ת"ר^ט יאן מפצעין את הקנה לצלות בו
 מלחה: אבל מפצעין את האגוז במטליה
 ואין חושטין שמא חקיע: מתרגנ' וועד
 אמר רב כי אלעוז עומד אדם על המוקצה

טסורת הש"ס

(ה) טולין דג ע. כ(א)ט
וינצ'ר, (ב) זומקן זומק פ'ין
ט'ין, (ג) זומקן זומק פ'ין
(ד) זומקן זומק פ'ין, (ה) זומקן
(ו) זומקן זומק פ'ין, (ז) זומקן
ט'ין, (ח) זומקן זומק פ'ין, (ט) זומקן זומק פ'ין
ט'ין, (י) זומקן זומק פ'ין, (כ) זומקן זומק פ'ין
ט'ין, (ל) זומקן זומק פ'ין, (מ) זומקן זומק פ'ין
ט'ין, (נ) זומקן זומק פ'ין, (ס) זומקן זומק פ'ין
ט'ין, (ע) זומקן זומק פ'ין, (פ) זומקן זומק פ'ין
ט'ין, (צ) זומקן זומק פ'ין, (צ'י) זומקן זומק פ'ין
ט'ין, (ז'י) זומקן זומק פ'ין, (ז'י'י) זומקן זומק פ'ין
ט'ין, (ז'י'י'י) זומקן זומק פ'ין, (ז'י'י'י'י) זומקן זומק פ'ין
ט'ין.

גלוין השם

לעוזי רושי

卷之三